

Μάρω Κακαβέλα

ΚΗΛΙΔΑ ΣΕ ΧΑΡΤΗ

2022

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Μάρω Κακαβέλα γεννήθηκε το 1967 στην Αθήνα. Σπούδασε μηχανολόγος μηχανικός στο Πανεπιστήμιο Πατρών, Δημοσιογραφία στο Κολλέγιο Δημοσιογραφικών Σπουδών και Σκηνοθεσία στην Σχολή Σταυράκου. Έχει περάσει από σαράντα κύματα και άλλες τόσες δουλειές. Από κειμενογράφος στα trailers του MEGA, μέχρι παραγωγή στο BLACK OUT του Μενέλαου Καραμαγιώλη. Βέβαια ψωμί στο τραπέζι της βάζει το επάγγελμα του μηχανικού. Και παντεσπάνι οι μεταφράσεις που ενίοτε ολοκληρώνει. Τα τελευταία τρία χρόνια παρακολούθησε κατ' εξακολούθηση και κατ' έξι μαθήματα δημιουργικής γραφής στην Σχολή του ΠΑΤΑΚΗ με τον Νίκο Δαββέτα. Είναι διαλογογράφος στην τηλεοπτική σειρά του ΣΚΑΙ «Γλυκάνισος». Σιόρπια γραπτά της έχουν δημοσιευθεί σε ηλεκτρονικά λογοτεχνικά περιοδικά και φυσικά στην προσωπική της σελίδα στο Facebook. Δεν έχει παιδιά, έχει όμως ένα σκύλο, τον Ορέστη.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6944744935

Email: mkakab@tee.gr

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2021 – Μάιος 2022) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη, Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη και Ανθή Τσιρούκη.

Το θεατρικό έργο *Κηλίδα σε Χάρτη* της Μάρως Κακαβέλα διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Πρόσωπα:

Πρίγκηπας

Μαέστρος

Μικιό

Μπουμπουλίνα

Ταχυδρόμος

Περίληψη

Σε ένα ορεινό χωριό την Άπλα, οι κάτοικοι έχουν αποκλειστεί και δεν μπορούν να επικοινωνήσουν με τον έξω κόσμο. Η Άπλα είναι ένα χωριό γερόντων και πασχόντων. Εκεί πάνε υποχρεωτικά όσοι κάτοικοι της χώρας υπερβαίνουν ένα όριο ηλικίας, έχουν βεβαρημένο ποινικό μητρώο ή θανάσιμη ασθένεια, και ποτέ κανείς τους δεν ξαναγυρίζει πίσω στο σπίτι του. Ανάλογα με τις χρονιές, η Άπλα έχει από 100 μέχρι και τρεις κατοίκους. Ποτέ όμως δεν πέφτει κάτω από τρεις. Αυτή την φορά, στο καφενείο του χωριού έχουν μαζευτεί δύο άνδρες και δύο γυναίκες. Περιμένουν τον ταχυδρόμο, που όπως κάθε μήνα έρχεται για την απογραφή/εξόντωση ενός από τους κατοίκους. Αυτήν την φορά όμως έχουν αποφασίσει ότι μόλις έρθει ο ταχυδρόμος, θα πάρουν το πάνω χέρι.

Σκηνή 1

Καφενείο χωριού. Σκηνηκό δεκαετίας '80. Στην μέση μια ξυλόσομπα αναμμένη. Στους τοίχους υπάρχουν τα πορτραίτα του Βασιλιά Κωνσταντίνου, του Καραμανλή, του Παπανδρέου, το πουλί της Χούντας. Επίσης πάνω στον πάγκο μια μεγάλη μαύρη Sony τηλεόραση με κεραία. Στο καφενείο είναι μαζεμένοι και οι τέσσερις ήρωες. Το Μικιό κάθεται κοντά στην σόμπα και πάνω σε ένα κουτσό τραπέζι φτιάχνει ένα παζλ. Που και που σταματά, κλείνει τα μάτια και λαγοκοιμάται. Ο Πρίγκηπας και ο Μαέστρος παίζουν χαρτιά, και η Μπουμπουλίνα, πίσω από την πάγκο είναι σκυμμένη πάνω στις κατσαρόλες.

Πρίγκηπας : Αγαπητέ μου πάλι με κλέβετε. Θα ήθελα να την σταματήσετε αυτήν την κακή συνήθεια.

Μαέστρος: Άσε μας μανίτσα μ' που κλέβω. Πού το είδες;

Πρίγκηπας: Υπερήλιξ είμαι, ουχί στραβός.

Μαέστρος : Οχού λέμε, δεν σε κλέβω Η γίνια σε βαράει στο κεφάλι. *(προς την Μπουμπουλίνα)*. Ε, καπετάνισσα τι μαγειρεύεις; Μου' σπάσες την μύτη!

Πρίγκηπας: Αυτό που εσείς το λέτε γίνια, εγώ το λέω κλοπή. *(προς την Μπουμπουλίνα)*. Αλήθεια κυρία Μπουμπουλίνα μας, τι καλό θα φάμε σήμερα;

Μαέστρος : Αυτόν το πληθυντικό, πότε λες να τον απαρνηθείς;

Πρίγκηπας: Δεν σας εννοώ.

Μαέστρος: Τόσους μήνες εδώ κι ακόμα με το σεις και με το σας. Δεν βαρέθηκες.

Πρίγκηπας: Και τι θέλετε, να πέσω στο επίπεδο σας;

Μαέστρος: Μωρέ και στα πατώματα να πέσεις, πολύ που με κόφτει. Για σένα το λέω...

Μικιό: *(μονολογεί)*: Χρόνο έκλεισε. Από τις 3 Φεβρουαρίου του προηγούμενου είναι εδώ.

Μπουμπουλίνα : *(φωνάζοντας χωρίς να γυρίσει)* Σούπα με μανιτάρια. Κι άμα σταματήσετε να μαλώνετε, τηγανίζω και πατάτες.

Μαέστρος: Τα μανιτάρια τα ξεδιάλεξες, ή...

Μπουμπουλίνα: *(γυρίζοντας απότομα και βάζοντας το δάχτυλο στο στόμα και δείχνοντας προς το Μικιό)* Κρύβε λόγια, βρωμόγερε. Είπαμε ναι.

Μικιό *(μονολογεί)*: Εγώ είμαι εδώ *(πιάνει να μετράει με τα δάχτυλα)*, έναν χρόνο και επτά μήνες. Πω, πω, περνάει ο καιρός, κι ακόμα...

Την διακόπτει η Μπουμπουλίνα.

Μπουμπουλίνα: Α, για να σου πω. Κοίτα εκεί να μην σου λειφτεί κανένα κομμάτι και μας ξεσηκώσεις όπως την άλλη φορά, κι άσε τα μετρήματα.

Μαέστρος : Και τα αποδιαλέδια;

Μπουμπουλίνα: *(προβάλλει από την κουζίνα, κραδαίνοντας μια κουτάλα)* : Γαμώ το βυζί του Άι Σπυρίδωνα, σιατόψυχε: Σου είπα να σιάσεις.

Πρίγκηπας: Δεν θα ήθελα να χρησιμοποιούμε τσιαύτην διάλεκτο.

Μπουμπουλίνα: Και τι να χρησιμοποιούμε, μεγαλειότατε; Δηλαδή πώς να του το πω, για να το καταλάβει αυτός εδώ ο τενεκές;

Πρίγκηπας: Λέω ότι θα μπορούσαμε να μην βρίζουμε τα θεία.

Μαέστρος: Έλα μου τώρα, πρίγκηψ. Τα θεία μας μάραναν. Εδώ καιγόμαστε κι εσύ με το σαβουάρ σου.

Μικιό : Στο ντουλαπάκι κάτω από τον νεροχύτη, στο τσίγινο κουτί από τα μπισκότα....

Μπουμπουλίνα: Βούλωστο μαρή, και οι τοίχοι έχουν αυτιά.

Μαέστρος : Μόνοι μας είμαστε.

Μπουμπουλίνα: Ποτέ δεν ξέρεις με αυτούς του σατανάδες. Ποιος μου λέει ότι δεν μας ακούν από κάπου κρυφά.

Πρίγκηπας : Το ερευνήσαμε εξονυχιστικά το μέρος. Δεν έχει τίποτα. Ούτε κάμερες, ούτε μικρόφωνα. Είμαστε ασφαλείς, προς το παρόν...

Μπουμπουλίνα: Εγώ αυτά τα ακούω βερεσέ. Γι' αυτό κρύφτε λόγια.

Μαέστρος : Σήμερα δεν είναι;

Μικιό : Σήμερα. Κάθε τελευταία Πέμπτη του μήνα. Ανελλιπώς.

Μαέστρος : Εσύ και τα μαθηματικά σου...

Μικιό : Διδακτορικό στο MIT, applied physics. Είκοσι πέντε χρόνια.

Μαέστρος: Τι είναι αυτό το εμ, αι τι, είπαμε;

Πρίγκηπας : Massachusetts Institute of Technology. Το κορυφαίο πανεπιστήμιο στον κόσμο σε θέματα τεχνολογίας.

Μαέστρος: Σωστά, σωστά. Ευχαριστώ κύριε πρίγκηπα.

Μικιό: Distinguished Fellowship, και μετά έδρα και μετά...

Μαέστρος : Από δω πάνε κι οι άλλοι.

Μπουμπουλίνα: Οχού τώρα με αυτά. Περσινά, ξινά. Τώρα να δούμε τι θα κάνουμε.

Πρίγκηπας: Μα αφού τα έχουμε μελετήσει καταλεπτώς.

Μπουμπουλίνα: Κι άμα δεν μας κάτσει με την πρώτη... Πρέπει να το ξανασιεφτούμε.

Μικιό: Plan B.

Μαέστρος : Άμα δεν μας κάτσει με την πρώτη, τότε έχουμε κι άλλες εναλλακτικές...

Πρίγκηπας: Συμφωνήσαμε ότι δεν θα μετέρθουμε βίαιων τρόπων...

Μαέστρος: Καλά τραγούδα εσύ.

Πρίγκηπας : Εσείς είστε ο μουσικός.

Μαέστρος: Κι εσύ το μπουζούκι.

Μπουμπουλίνα: Σκάστε πια. Σε λίγο θα είναι εδώ. Πρέπει να είμαστε έτοιμοι.

Μικιό: Πάντως, αν χρειαστεί, εδώ είναι, μέσα στο κουτί *(και δείχνει το κουτί από το παζλ)*

Μπουμπουλίνα: Αχ μωρέ Μικιό μας. Δεν σου είπα να το ασφαλίσεις. Αν το βρει κανείς!

Μικιό: Κανείς δεν θα ψάξει εδώ. *(Ακουμπά τα χέρια της πάνω στο κουτί)*. Ποτέ κανείς δεν ενδιαφέρθηκε να ψάξει εδώ *(ακουμπά το δάχτυλό της στον κρόταφο)*.

Μαέστρος : Ε, όχι και κανείς. Εμείς δηλαδή εδώ τι κάνουμε;

Πρίγκηπας: Δεν εννοούσε εμάς.

Μαέστρος : Τους άλλους να τους χέσω.

Πρίγκηπας : Language, please.

Μαέστρος: Κι εσένα.

Μπουμπουλίνα: Έλεος! Συγκεντρωθείτε. Πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι.

Πρίγκηπας: Τι ώρα αναμένετε;

Μικιό : Λίγο πριν πέσει ο ήλιος. Πάντα λίγο πριν πέσει ο ήλιος. Μαζί με την νύχτα.

Μπουμπουλίνα: *(πηγαίνει προς το παράθυρο και κοιτάζει έξω)*. Έχουμε ακόμα.

Μαέστρος: Εκείνες τις πατατούλες;

Μπουμπουλίνα: Το μυαλό σου εσένα εκεί.

Μαέστρος: Παλιότερα ήταν κι αλλού, αλλά...

Πρίγκηπας : Ναι, αλήθεια, εκείνες τις πατάτες...

Μπουμπουλίνα: Μην τάξεις σ' άγιο....

Μικιό: Κι εμένα μου άρεσαν οι τηγανιτές πατάτες. Από πάντα.

Μπουμπουλίνα: Φωνή λαού...Πάω. Εσείς να έχετε το νου σας, μην και μας την κάνει σήμερα και αριβάρει πιο νωρίς.

Πρίγκηπας: Μην έχετε έγνοια.

Μαέστρος: Έλα μεσιέ, έχουμε και μια παρτίδα να τελειώσουμε.

Πρίγκηπας: Ναι, αλλά θα πρέπει να μου υποσχεθείτε ότι δεν θα κλέβετε.

Μαέστρος: Άλλοι μας έκλεψαν τις ζωές, κύριε πρίγκηπα.

Μικιό: *(Βάζει το πλατό της, γάντια και σκούφο, και παίρνει και ένα μεγάλο κουδούνι, από αυτά που κρεμάνε στα πρόβατα)* Θα είμαι απέξω.

Μπουμπουλίνα: *(στέκεται μπροστά την φωτογραφίες και μιλάει, αλλά δεν καταλαβαίνουμε σε ποιον ακριβώς απευθύνεται)*Τα αποδέλοιπα, ξέρεις εσύ, εκείνα τα περίεργα που φυτρώνουν στην δεξιά πλευρά του βουνού, εκείνα τα εύμορφα, με το κόκκινο καπελάκι, τα μάζεψα και τα ξέρανα στην σόμπα. Κι απέ τα έτριψα και τα φύλαξα. Μας τσάκισε πια αυτή η αγωνία κάθε φορά. Ποιος μένει, ποιος φεύγει. Αι σιχτίρ, μας έφεραν που μας έφεραν εδώ, ας μας αφήσουν ήσυχους. Κι εσύ το νου σου, κακομοίρα μου, μην μας δώσεις στεγνά... *(γυρνάει προς τους άλλους)*. Μια κουταλιά στην σούπα του...

Μαέστρος: Κάντε τις δύο, να είμαστε σίγουροι.

Πρίγκηπας: Κι άμα δεν πεινάει...

Μπουμπουλίνα *(με την πλάτη γυρισμένη)*. Άμα, άμα... Θα δούμε.

ΣΚΗΝΗ 2

Το Μικιό είναι έξω από την πόρτα του καφενείου και κοιτάζει προς τον δρόμο. Ο Μαέστρος κουρδίζει το μουζούκι του, ο Πρίγκηπας διαβάζει και η Μπουμπουλίνα κάθεται δίπλα στην σόμπα και καθαρίζει πατάτες. Ο Μαέστρος γρατζουνάει έναν σκοπό, και ο Πρίγκηπας με ωραία μπάσα φωνή, σιγοτραγουδάει το «Ένα πλοίο ταξιδεύου».

Μπουμπουλίνα: Μεγαλειότατε μια χαρά σας βρίσκω. Από την Τραβιάτα στον Μπιθικώτση!

Πρίγκηπας: Σερ Μπιθί. Εξαιρετικός τραγουδιστής, φέρων και τίτλο ευγενείας.

Μπουμπουλίνα: Όπως άλλωστε κι εσείς.

Πρίγκηπας: Προσπάθησα δεν το αρνούμαι, αλλά εις μάτην.

Μαέστρος: Μούφα δηλαδή όλη αυτή η λορδοσύνη;

Πρίγκηπας: Ε, όχι και μούφα! Απλώς δεν μου απενεμηθεί ουδείς τίτλος, παρό το γεγονός ότι είχα όλα τα εχέγγυα! Αλλά, βλέπετε αι περιστάσεις. Όταν *(τον διακόπτει ο Μαέστρος)*

Μαέστρος: Τα είχες, δεν τα είχες, άνθραξ....

Μπουμπουλίνα: Άστον τον άνθρωπο να πει τον καημό του.

Μαέστρος : Να πει, αλλά στα ελληνικά, please, κύριε πρίγκηψ. *(Αρχίζει να γρατζουνάει άλλον σκοπό στο μπουζούκι. Κάτι σαν τσιφτετέλι)*

Μπουμπουλίνα : *(προς τον Πρίγκηπα).* Λοιπόν. Για πες καμιά από αυτές τις ωραίες σου ιστορίες, μέχρι να καθαρίσω τις πατάτες.

Πρίγκηπας: Δεν είναι ιστορίες. Πραγματικότητας ήτο.

Μαέστρος: Ναι μανίτσα μ'. Αυτό λέμε κι εμείς, από αυτές τις πραγματιές που κάθε φορά είναι και διαφορετιές.

Πρίγκηπας: Έστω. Η αλήθεια είναι ότι δεν μου απενεμηθεί τίτλος, διότι δεν ενυμφεύθη την λαίδη Ρότσεστερ.

Μπουμπουλίνα: Εκείνη την ωραία, την ξανθιά, την μακρουκιάνα με τον πύργο έξω από το Λονδίνο.

Πρίγκηπας: Στο Ντόρσετ ήτο ο πύργος.

Μαέστρος: Σε σούταρε η λείντι;

Πρίγκηπας: Ασυμφωνία χαρακτήρων.

Μπουμπουλίνα: Και τραπεζικών λογαριασμών.

Πρίγκηπας: Είμεθα λίγο πριν την υπογραφή του προγαμιαίου.

Μαέστρος: Και γιατί δεν έπεσαν οι τζίφρες;

Πρίγκηπας: *(κοιτάει τα χέρια του, έχει ένα σεβαλιέ που το γυρίζει και το ξαναγυρίζει).*

Μπουμπουλίνα: Ολόκληρος πρίγκηψ, και της έπεφτες λίγος;

Πρίγκηπας: *(εξακολουθεί να σωπαίνει)*

Μαέστρος: Της έφαγες τα γιαφρά!

Πρίγκηπας: Ήτο μια ατυχής επένδυση.

Μπουμπουλίνα: Στο χρηματιστήριο;

Πρίγκηπας: Είχα ασφαλείς πληροφορίες. Επιβεβαιωμένες.

Μπουμπουλίνα: Που τα έβαλες πρίγκηψ, στην Leman Brothers!

Πρίγκηπας: Δεν υπήρχε περίπτωση ήττας.

Μαέστρος: Τι λες βρε αθεόφοβε. Στον Αστραχάν τα ακούμπησες;

Πρίγκηπας: Είμεθα σίγουροι.

Μαέστρος : *(προς την Μπουμπουλίνα):* Αλογομούρης μανίτσα μ'. Στον ιππόδρομο τα έφαγε τα μπικικίνια.

Πρίγκηπας : Στις ιπποδρομίες του Άσχοτ. Σας παρακαλώ.

Μπουμπουλίνα *(γελώντας):* Ήταν πολλά τα λεφτά, πρίγκηψ;

Πρίγκηπας: Ε, όσο να πείτε...

Μαέστρος : Και το έμαθε η λέντι, στο παρά τσακ.

Πρίγκηπας: Την προηγούμενη των υπογραφών.

Μπουμπουλίνα: Μεγάλη γκαντεμιά. Κι εσύ όμως μεγαλειότατε, τζογαδόρος με τα λεφτά των άλλων! Ντροπής!

Πρίγκηπας: Κι εσείς κυρία Μπουμπουλίνα μας δεν είσθε και για τον μεγαλόσταυρο του έθνους.

Μαέστρος: Ατσα, ο ξυπόλητος πρίγκηψ! Μπουμπουλινάκι, στην είπε, ο μεγάλος!

Μπουμπουλίνα: Εγώ είμαι άλλο.

Μαέστρος: Άλλο, ξεάλλο. Κι εσύ εδώ κατέληξες. Και μάλιστα με λερωμένο ποινικό μητρώο.

Μπουμπουλίνα *(με το μαχαίρι που καθαρίζει τις πατάτες κάνει μια κίνηση ότι θα του κόψει τον λαιμό):* Είπαμε. Εγώ είχα λόγο.

Μαέστρος: Ντάξει. Είχες λόγο. Αλλά δεν μας τον είπες και ποτέ, όμως.

Πρίγκηπας: Μην την πιέζετε. Αφού βλέπετε ότι δεν θέλει να μας τον εκμυστηρευτεί.

Μπουμπουλίνα: Οι πεθαμένοι με τους πεθαμένους, κι εμείς εδώ, να δούμε πως θα ξεμπερδέψουμε από τούτην την κατάρα.

Μαέστρος: Εντάξει αφεντικό. Άλλη φορά ξαλαφρώνεις. Γιατί κάποια στιγμή πρέπει να τα φτύσεις κι εσύ τα μυστικά που σου τρώνε τα τζιέρια.

Μπουμπουλίνα: *(σηκώνεται)* Πάω να βάλω τηγάνι. Το νου σας ρεμάλια. Μην ξακρίσει ο λεγάμενος από το ξέφωτο και δεν τον πάρουμε χαμπάρι.

Ο Πρίγκηπας σηκώνεται βάζει ένα παλτό με γούνα στον γιακά, δερμάτινα γάντια, καπέλο, και βγαίνει έξω, δίπλα στο Μικιό.

Πρίγκηπας: Πάω να προσέχω κι εγώ. Η καημένη έξω, θα έχει καταψυχθεί.

Μπουμπουλίνα *(πάει και στέκεται ακριβώς στο μέρος που είχε σταθεί και πριν):* 'Η σήμερα ή ποτέ. Όλα τα έχουμε σιεφτεί. Μην ανησυχείς. Όλα. Μέχρι και την παραμικρή λεπτομέρεια. Όλα θα πάνε ρολόι. Κι ύστερα... Ύστερα... Λίγη υπομονή κάνε ακόμα.

ΣΚΗΝΗ 3

Ο Μαέστρος και η Μπουμπουλίνα είναι πίσω από τον πάγκο και μιλάνε.

Μαέστρος : Είσαι σίγουρη ότι θα φάει;

Μπουμπουλίνα: Αφού είναι το αγαπημένο του φαγητό.

Μαέστρος : Μπορεί να μην πιάσει το δηλητήριο.

Μπουμπουλίνα : Θα πιάσει.

Μαέστρος : Πώς είσαι τόσο σίγουρη;

Μπουμπουλίνα: Ώφου, έλα παππού μου να σου δείξω τα αμπελοχώραφά σου!

Μαέστρος: Το έχεις ξανακάνει!

Μπουμπουλίνα: Σταμάτα βρε σερσέμη. Κι ύστερα δεν σου πέφτει λόγος.

Μαέστρος: Καλά σκάω. Αλλά λέω άμα..

Μπουμπουλίνα: Ε, άμα... Ανοίγουμε το κουτί...

Μαέστρος: Εγώ τον πρίγκηψ φοβάμαι. Τον άκουσες. Είναι χέστης.

Μπουμπουλίνα: Τα φαινόμενα απατούν. Όταν θα έρθει η ώρα, θα, πως το λέει, αρθεί στο ύψος των περιστάσεων.

Μαέστρος: Άκου που σου λέω, θα μας δημιουργήσει προβλήματα.

Μπουμπουλίνα: Α, άκου να σου πω, τα είπαμε, τα συμφωνήσαμε. Από εδώ πρέπει να φύγουμε. Όλοι. Έχουμε αφήσει ανοιχτούς λογαριασμούς εκεί έξω.

Μαέστρος: Το Μικιό όχι.

Μπουμπουλίνα: Ένας παραπάνω λόγος. Το Μικιό είναι που κινδυνεύει. Από τότε *(την διακόπτει η είσοδος του Πρίγκηπα και του Μικιού)*

Πρίγκηπας: Εφάνη.

Μαέστρος: Στο ξέφωτο;

Μικιό: Όχι ακόμα. Αλλά ακούσαμε τον ήχο του οχήματος. Κι είδαμε και τα πουλιά να σηκώνονται ψηλά ξαφνικά.

Μπουμπουλίνα: Στις θέσεις μας. Μην καταλάβει το παραμικρό.

Κάθονται όλοι στις θέσεις που είχαν πριν. Ο Πρίγκηπας και ο Μαέστρος στα χαρτιά, το Μικιό στο πάζλ, και η Μπουμπουλίνα πάνω από την κατσαρόλα, τηγανίζει πατάτες. Ακούγεται στο background μια μουσική, η συμφωνία της χαράς, το χορωδιακό της μέρας. Η πόρτα ανοίγει και μπαίνει ένας νεαρός γύρω στα τριανταπέντε, ντυμένος πολύ trendy, με ακουστικά στο κεφάλι και ένα μεγάλο κινητό στο χέρι.

Ταχυδρόμος: (βγάζει τα ακουστικά και περιεργάζεται τον χώρο. Είναι φανερό ότι μπαίνει εκεί για πρώτη φορά) Πολύ γαμήδι αυτή η ανηφόρα. Έλεγα ότι δεν θα τελείωνε ποτέ.

Όλοι τον κοιτούν ξαφνιασμένοι.

Πρίγκηπας: Κι εσείς ποιος είστε αγαπητέ;

Ταχυδρόμος: Ο Θεός. Ποιος άλλος;

Πρίγκηπας : Ο ίδιος, ή μήπως άγγελος εξάγγελος και αγγελιαφόρος του;

Ταχυδρόμος: Α, μην αρχίζεις τα κουλά. Ποιος θες να είμαι; Ο ταχυδρόμος.

Πρίγκηπας : Και τα διαπιστευτήρια σας;

Ταχυδρόμος (αρχίζει και θυμώνει): Τα ποια; Να σου πω, επειδή βρωμάς θάνατο, κάνε λίγο πιο πέρα και ξεφορτώσου με.

Μαέστρος: Όπα, παλικάρι βρήκες, πάρτο αλλιώς.

Ταχυδρόμος: Λοιπόν, το λέω πρώτη και τελευταία φορά. Είμαι ο ταχυδρόμος. Αυτός που περιμένατε. Understood;

Μπουμπουλίνα: (βγαίνει από πίσω από το πάγκο, κάνει ένα νόημα ηρεμίας στους άλλους) Μας ξάφνιασες, εμείς άλλον περιμέναμε.

Ταχυδρόμος: Τον άλλον, το σούταρε η υπηρεσία.

Μικιό : (με χαμηλή φωνή) Τον σούταρε, το έτζασε, τον έστειλε για βρούβες, εκφράσεις σλάνγκ, που εννοούν ότι τον απέλυσαν.

Μπουμπουλίνα: Και γιατί;

Ταχυδρόμος: Beats me. Και στ' αρχίδια μου δηλαδή. Αυτός έφυγε, εγώ ήρθα.

Μπουμπουλίνα: *(απλώνει το χέρι της)* Μερόπη Κανάκη, το γένος Φθενάκη, αλλά με φωνάζουν Μπουμπουλίνα.

Ταχυδρόμος: Δεν παν να σε φωνάζουν και Κιμ Καρντάσιαν, who gives a shit.

Ο Ταχυδρόμος προχωράει προς την σόμπα, που δίπλα της κάθεται το Μικιό. Έχει βγάλει το τηλέφωνό του, και κοιτάζει μια το Μικιό και μια το τηλέφωνο.

Πρίγκηπας: Βλέπω ότι την ομιλείτε την αγγλική, *(με βρετανική προφορά)* fluently my dear fellow.

Ταχυδρόμος: Λοιπόν, ακούστε με όλοι σας γιατί δεν έχω ούτε όρεξη ούτε και καιρό. Εγώ εντολές εκτελώ. Την τελευταία φορά ο δικός μας γύρισε άπρακτος. Οπότε, έχουμε θέμα.

Μαέστρος: *(Έχει σηκωθεί και προχωράει απειλητικά προς τον ταχυδρόμο)* Άκου να σου πω τσόγλανε...

Ο Πρίγκηπας τον τραβάει από το σακάκι και μπαίνει και η Μπουμπουλίνα στην μέση.

Μπουμπουλίνα: Έχει ένα ψοφόκυρο σήμερα. Δυο μέρες χιόνιζε.

Ταχυδρόμος : Έχει.

Μπουμπουλίνα: Εντάξει το καταλάβαμε, την δουλειά σου θέλεις να κάνεις, αλλά τέτοιος καιρός θέλει φαγητό.

Ταχυδρόμος: Θέλει.

Μπουμπουλίνα: Και μας πέτυχες πάνω που θα στρώναμε τραπέζι.

Ταχυδρόμος: *(βγάζει μια φωτογραφία με το κινητό το Μικιό και ύστερα κάτι κάνει με το κινητό του.)* Fuck. Δεν έχει σήμα.

Πρίγκηπας: Η οροσειρά, you see my friend, blocks everything.

Ο Ταχυδρόμος γυρίζει και τον κοιτάει.

Μαέστρος: Το γαμημένο το βουνό.

Πρίγκηπας: Δεν σας ενημέρωσαν ότι εδώ δεν έχουμε σήμα;

Μπουμπουλίνα: Δεν τα κατάφεραν ποτέ να μας φέρουν σήμα.

Μικιό: Παρά τις επίπονες και συνεχείς προσπάθειες τους, το χωριό μας είναι το μόνο που δεν έχει σήμα σε όλη την επικράτεια.

Ταχυδρόμος: Fuck, fuck, fuck.

Γυρίζει και βγαίνει από το καφενείο στην προσπάθεια του να βρει σήμα έξω.

ΣΚΗΝΗ 4

Πλησιάζουν όλοι το Μικιό, έχοντας τον νου τους και έξω.

Μαέστρος: Την γαμήσαμε.

Πρίγκηπας: Language please.

Μπουμπουλίνα: Ψυχραιμία. Αν πανικοβληθούμε τώρα, θα χάσουμε τον έλεγχο. Αυτή είναι η μόνη μας ευκαιρία.

Μικιό: Είναι εξαρτημένος.

Μαέστρος: Τι λες; Τι εξαρτημένος;

Μικιό: Από το κινητό του, από την διασύνδεσή του με τον υπόλοιπο κόσμο.

Πρίγκηπας: Η αχίλλειος πτέρνα του.

Μπουμπουλίνα: Αυτό είναι! Εκεί θα πατήσουμε. Στην εξάρτησή του.

Μαέστρος: Δεν καταλαβαίνω τι λέτε.

Μπουμπουλίνα: Αντλεί την εξουσία του πάνω μας από την σύνδεσή του με τους άλλους.

Μαέστρος: Κι ο προηγούμενος, το ίδιο.

Μικιό: Αυτός ήταν άλλο. Δεν τους χρειαζόταν. Δεν θυμάσαι;

Μαέστρος: Τι τσαμπουνάτε; Όλοι τους το ίδιο είναι. Μας έστειλαν εδώ, γιατί τους είμαστε άχρηστοι, πως το είπαν;

Πρίγκηπας: Αντιπαραγωγικοί, σε ηλικίαν ολικής αποσύρσεως.

Μαέστρος: Α, γεια σου. Διακοπές στην κηλίδα του χάρτη. Και σαν μην έφτανε αυτό, έχουμε κάθε λίγο και λιγάκι και την επιθεώρηση του στρατεύματος. Τους πούστηδες, τους καριόληδες, τους ξεκολιάρηδες. Θα τους γα...

Μπουμπουλίνα: *(του πιάνει το χέρι που τρέμει και προσπαθεί να τον ηρεμήσει):* Ήρεμα Βάγγο. Το ίδιο λέμε. Αυτός είναι διαφορετικός από τον άλλο. Πρέπει να αλλάξουμε τα σχέδια.

Ο Μαέστρος απλώνει το χέρι του να πιάσει το κουτί πάνω στο τραπέζι. Ο Πρίγκηπας με μια αποφασιστική κίνηση τον σταματά.

Πρίγκηπας: Όχι ακόμα αυτό. Δεν ήρθε η ώρα του.

Μικιό: It's the last resort.

Μπουμπουλίνα: *(προς το Μικιό):* Πήγαινε στην πόρτα και παραφύλα. *(προς τους άλλους, τους κάνει νόημα να πάνε πίσω από τον πάγκο).* Λοιπόν αλλαγή σχεδίου.

Μαέστρος: Πάνε τα μανιτάρια;

Μπουμπουλίνα: Θα το προσπαθήσω, αλλά δεν τον κόβω να τρώει σούπες.

Μαέστρος: Οπότε;

Μπουμπουλίνα: Αχ μωρέ πρίγκηψ, όλα μασημένα στο στόμα πια!

Πρίγκηπας:..... (την κοιτάζει με απόγνωση)

Μπουμπουλίνα: Καθυστερήση.

Μαέστρος: Την μπάλα στο οφσάιντ.

Πρίγκηπας (τους κοιτάζει με απορία)

Μαέστρος: Μόνο στα αλογάνια συχνάζαμε, από μπάλα τίποτα;

Μπουμπουλίνα: Προσπαθούμε να πάμε με τα νερά του, να καταλάβουμε τι καπνό φουμάρει και μετά

Μαέστρος: Του γαμάμε τα πρέκια

Πρίγκηπας: Language please.

Μαέστρος: Αυτά να τα πεις στους δικούς μας που υπέγραψαν τα χαρτιά.

Ακούγεται το Μικιό από την πόρτα

Μικιό: Έρχεται.

Ο Ταχυδρόμος μπαίνει μέσα στο σπίτι, έξαλλος.

Ταχυδρόμος: Fuck. Τόξερα ότι ήταν μαλακία που ήρθα εδώ πάνω. Τόξερα από την αρχή.

Πρίγκηπας: Ηρεμήστε αγαπητέ μου, καμιά φορά έχομεν ολίγο σήμα, όταν ο καιρός είναι δυτικός. Τα νέα από το δυτικό μέτωπον ανακύπτουν συνήθως μετά το γεύμα.

Ταχυδρόμος: Τι λέει ο βλαμμένος;

Μικιό: Ουδέν νεότερον από το Δυτικό Μέτωπο, ταινία του 1930, του Λιούις Μαιλστόουν, βραβευμένη με Όσκαρ.

Ταχυδρόμος: Είστε όλοι σας για δέσιμο.

Μπουμπουλίνα: Κύριε.... Πώς σας είπαμε;

Ταχυδρόμος: Δεν με είπατε. Κι ούτε πρόκειται.

Μπουμπουλίνα: *(πολύ γλυκά)* Καλό μου παιδί, ηρέμησε. Αυτό που λέει ο κύριος είναι ότι όταν μαλαιώνει ο καιρός, συνήθως το απόγευμα που πιάνει ένας δυτικός άνεμος, έχουμε ένα αδύναμο σήμα, αλλά σήμα.

Ταχυδρόμος: Και πότε πιάνει αυτός ο άνεμος;

Μπουμπουλίνα: Συνήθως μετά το φαγητό.

Ο Ταχυδρόμος κοιτάζει το κινητό του.

Ταχυδρόμος: What the fuck. Ας περιμένω.

Πρίγκηπας: Οπότε θα μας κάνετε την μέγιστη των τιμών να είσθε ο πέμπτος συνδαιτημόνας εις την τράπεζα.

Ο Ταχυδρόμος κινείται απειλητικά προς τον Πρίγκηπα, μπαίνει ανάμεσα τους ο Μαέστρος.

Μαέστρος: Όπα παλικάρι, το είπες και μόνος σου, είμαστε όλοι λίγο κουκουρούκου. Είσαι προσκεκλημένος μας, λέμε.

Ταχυδρόμος: Οκ. Αλλά είμαι αυστηρά meat lover.

Μικιό: Μόνον κόκκινο κρέας.

Μπουμπουλίνα: Έχουμε πατάτες τηγανιτές.

Ταχυδρόμος: Με.....

Μπουμπουλίνα: Μανιταρόσουπα

Ταχυδρόμος *(κάνει μια γκριμάτσα αηδίας):* Not for me such bullshit.

Μικιό: *(μιμείται την προφορά του πρίγκηπα):* Language my dear.

Μπουμπουλίνα: Εδώ πάνω το κρέας είναι σπάνιο.

Ταχυδρόμος: Σωστά, άλλωστε τι να την κάνετε την πρωτεΐνη, εσείς τα σάψαλα.

Μπουμπουλίνα: Κάτι λουιάνικα μπορεί και να έχουμε..

Ταχυδρόμος: *(είναι στην κουζίνα και ανοίγει τις κατσαρόλες)* What ever. Ας φάμε. Αλλά αυτή η αηδία η σούπα δεν θα μπει στο τραπέζι.

ΣΚΗΝΗ 5

Η Μπουμπουλίνα πηγαίνει στην κουζίνα να ετοιμάσει, την ακολουθούν ο Πρίγκηπας και ο Μαέστρος. Το Μικιό μένει μόνο με τον Ταχυδρόμο. Εκείνος ανοίγει το παράθυρο

και προσπαθεί να πιάσει σήμα κι εκείνη θέλει να ετοιμάσει το τραπέζι στο οποίο έστηνε το παζλ για φαγητό. Έχει ήδη μεταφέρει το κουτί.

Μικιό: Μήπως θα μπορούσες να με βοηθήσεις λίγο;

Ο Ταχυδρόμος δεν της δίνει καμία σημασία. Τον πλησιάζει και τον ακουμπάει απαλά στον ώμο.

Μικιό: Κάθεσαι στο ρεύμα. Θα κρυώσεις.

Ταχυδρόμος: *(ενοχλημένος)* Έλεος. Δεν είμαι πέντε. Κι εσύ δεν είσαι η μάνα μου.

Μικιό: Θα μπορούσα.

Ταχυδρόμος: Ναι, καλά.

Μικιό: Πόσο χρονών είναι η μητέρα σου;

Ταχυδρόμος: Η Ποπάρα; Δεν ξέρω. Αρχαία.

Μικιό: Προ επαναστάσεως ή μετά.

Ταχυδρόμος: Α, δεν πάτε καλά όλοι σας εδώ. Ποιας επαναστάσεως;

Μικιό: La revolution grecque!

Ταχυδρόμος: Άσε μας κυρά μου.

Μικιό: Ειρήνη Μαλτέζου. Ετών 62. Ανύπανδρος. Κάτοικος...

Ταχυδρόμος: *(την διακόπτει)* Βρε μανία με όλους σας να μου συστήνεστε. I don't give a fuck.

Μικιό: *(με εξαιρετικά καλή αμερικάνικη προφορά):* Were you saying something just now, because I wouldn't care less, you fucking piece of shit.

Ταχυδρόμος: *(γυρίζει και την κοιτάζει έκπληκτος)*

Μικιό: Μασατσουσες. Πολλά χρόνια. MIT.

Ταχυδρόμος: *(εξακολουθεί να την κοιτάζει)*

Μικιό: Διδακτορικό στα Εφαρμοσμένα Μαθηματικά. Quantum Information and photonics.

Ταχυδρόμος: Στο MIT δεν ήταν κι ο Αϊνστάιν;

Μικιό: Πρίνστον.

Ταχυδρόμος: Ivy league.

Μικιό: Ακριβώς. Διαβασμένος.

Ταχυδρόμος: Ήθελα κι εγώ, αλλά

Μικιό: *(τραβάει μια καρέκλα, κλείνει το παράθυρο και κάθεται δίπλα του)*

Ταχυδρόμος: Πολλά τα λεφτά. Πολύ μακριά. Fucking situation.

Μικιό: Υπάρχουν και οι υποτροφίες.

Ταχυδρόμος: Ναι καλά. Όλα είναι στημένα. Άμα δεν έχεις μέσον, ούτε απ' έξω.

Μικιό: Και που ήθελες να πας;

Ταχυδρόμος: Νομική.

Μικιό: Harvard Law School.

Ταχυδρόμος: Ούτε απ' έξω.

Μικιό: Εδώ;

Ταχυδρόμος: Τρεις φορές. Μετά η Ποπάρα έκοψε την επιδότηση. Fucking bitch.

Μικιό: Κι εμείς;

Ταχυδρόμος: Καλά λεφτά. Δεν μου ζαλίζουν τον έρωτα. Έτσι κι αλλιώς who gives a shit about you!

Μικιό: Τρεις φορές! Το ήθελες πολύ!

Ταχυδρόμος: Κολασμένα.

Μικιό: Αλλά;

Ταχυδρόμος: Την πρώτη χρονιά, δεν ήξερα ότι ήταν τόσο δύσκολα. Νόμιζα ότι το είχα. Σιατά. Πάτωσα. Την δεύτερη, γαμήθηκα στο διάβασμα, αλλά μου έκατσε μια στραβή την πρώτη μέρα των εξετάσεων και τα παράτησα. Την τρίτη, αρρώστησε η Ποπάρα μέσα στον χειμώνα, μαχαίρι τα φροντιστήρια, έτσι πήγα, μπας και...

Μικιό: Ο χρόνος είναι κυκλικός. Δεν είναι μια ευθεία. Μπορείς να ξαναβρεθείς στην αφετηρία.

Ταχυδρόμος: Are you fucking kidding me? Για κοίτα με! Έχω τα λεφτά μου, την ησυχία μου, το όχημα. Το είδες, μεγάλη κάβλα. Σιγά να μην ξαναπιάσω βιβλίο.

Μικιό: Και το όνειρο;

Ταχυδρόμος: Δεν βλέπω όνειρα *(της κλείνει το μάτι και ανοίγοντας το μπουφάν του της δείχνει ένα κουτάκι χάπια στην μέση τσέπη)*. Τριπάρω, man.

Μικιό: Καλά;

Ταχυδρόμος: The best of the best.

Μικιό: Βενζοδιαζεπίνη με οπιούχα.

Ταχυδρόμος *(την κοιτάει πάλι κατάπληκτος)*

Μικιό: Κι εγώ.

Ταχυδρόμος : *(την κοιτάει με απορία)*

Μικιό: Λόγω της αρρώστιας. Όταν με κυκλώσει ο πόνος.

Ταχυδρόμος: Α, γι αυτό.

Μικιό: Γι' αυτό.

Ταχυδρόμος: Εσύ είσαι που διαγράφεσαι.

Μικιό: Εγώ είμαι στην φωτογραφία που δεν κατέβαινε.

Ταχυδρόμος: Πώς;

Μικιό: Πώς το ξέραμε; Ο άλλος.

Ταχυδρόμος: Ο προηγούμενος.

Μικιό: Άμα έπινε λίγο παραπάνω τσίπουρο, έλεγε ιστορίες.

Ταχυδρόμος : *(σκύβει στο αυτί της):* Δεν τον απέλυσαν. Νομίζω ότι he is gone for good.

Μικιό: Διότι δεν συνεμορφώθην προς τας υποδείξεις.

Ταχυδρόμος: Μπα, μαλάκας ήταν έτσι κι αλλιώς.

Μικιό: Θα με βοηθήσεις;

Ταχυδρόμος *(την κοιτάζει θορυβημένος)*

Μικιό: *(του δείχνει το τραπέζι με το παζλ)* Να μετακινήσω το παζλ, να φάμε.

Ταχυδρόμος *(κάνει μια κίνηση να αρνηθεί, αλλά το μετανιώνει):* What ever.

Σηκώνονται και πάνε προς το τραπέζι, πιάνουν το παζλ που είναι απλωμένα πάνω σε ένα κόντρα πλακέ και με προσοχή το αφήνουν στο πάτωμα σε μια άκρη.

ΣΚΗΝΗ 6

Το Μικιό και ο Ταχυδρόμος είναι απασχολημένοι πάνω από το παζλ. Η Μπουμπουλίνα, ο Μαέστρος και ο Πρίγκηπας στρώνουν τραπέζι.

Μαέστρος: (κοιτάει γύρω του ψάχνοντας κάτι) Πού είναι;

Μπουμπουλίνα: Ποιο;

Μαέστρος: Το γαμημένο το κουτί. Δεν το βλέπω.

Πρίγκηπας: (του δείχνει προς το μέρος που είναι το κουτί): Είστε και μύωψ αγαπητέ μου.

Μαέστρος: Δεν γαμιέσαι κι εσύ.

Μπουμπουλίνα: Ε, δεν είναι ώρα τώρα να λύσουμε τις διαφορές μας. Σους. Θα μας ακούσει.

Πρίγκηπας: Είναι απασχολημένος.

Μπουμπουλίνα: Αυτό το Μικιό, θαύματα καταφέρει με τους ανθρώπους.

Μαέστρος: Λοιπόν, ανοίγω το κουτί....

Μπουμπουλίνα: Λωλάθηκες Βάγγο; Μέχρι που να φτάσεις το κουτί, να το ανοίξεις και να, σε έχει πάρει είδηση και ..

Πρίγκηπας: Χρειαζόμεθα new plan.

Μπουμπουλίνα: Την τηλεόραση.

Μαέστρος: Την τηλεόραση τι;

Πρίγκηπας: Θα το χάψει;

Μαέστρος: Τι να χάψει;

Μπουμπουλίνα: Μπορούμε να προσπαθήσουμε.

Πρίγκηπας: Πρέπει να το κάνει το Μικιό. Είναι η καταλληλότερα.

Μαέστρος: Πάτε καλά; Με αφήνεται στα σκοτάδια; Θα μου πείτε;

Μπουμπουλίνα: Σους. Θα σου πούμε. Αλλά άχνα. Τσιμουδιά.

Μαέστρος: Τάφος.

Πρίγκηπας : Ήτο ένα πείραμα που είχαμε κάνει την τελευταία φορά με τον έτερο Καπαδόκη.

Μαέστρος: Τι λες;

Μπουμπουλίνα: Είχες φάει τρία πιάτα μανιταρόσουπα, και είχες πιάσει στασίδι στην τουαλέτα.

Μαέστρος: Κι εσύ μανίτσα μ', την κάνεις τέλεια. Μου τρέχουν τα σάλια, κάθε φορά.

Πρίγκηπας: Ισχυριστήκαμε ότι το Μικιό είχε αναβαθμίσει την πανάρχαια συσκευή και την είχε κάνει πομπό και δέκτη.

Μαέστρος: Έλα μου;

Μπουμπουλίνα: Ότι μπορούσε να ενισχύσει το σήμα του μέσω της τηλεόρασης και να προβάλλεται ότι έχει στο κινητό του στην τηλεόραση.

Μαέστρος: Και μπορούσε;

Πρίγκηπας: Και φυσικά αγαπητέ μου. Και δεχόμεθα και μηνύματα από τους εξωγήινους ταυτοχρόνως.

Μαέστρος: Κόψε την ειρωνεία, ξεπεσμένη αριστοκράτη της συμφοράς.

Μπουμπουλίνα: Μωρέ Βάγγο, άμα μπορούσαμε, εδώ θάμασταν ακόμα;

Πρίγκηπας: Εκείνος όμως το πίστεψε.

Μπουμπουλίνα: Έχει το Μικιό τον τρόπο του. Σε μπερδουκλώνει και μ' αυτά τα ακαταλαβίστικα...

Μαέστρος: Το κατάπιε αμάσητο, δηλαδή;

Πρίγκηπας: Έτσι επείσθη να γυρίσει πίσω άπρακτος.

Μαέστρος: Μα αφού δεν πιάνει τίποτα αυτή η αρχαιολογία.

Μπουμπουλίνα: Τα είχε κανονίσει όλα το Μικιό.

Πρίγκηπας: Μετήλθε όλων των μέσων.

Μπουμπουλίνα: Ανοιξάμε την τηλεόραση, και εκείνος πήρε το κινητό του και άρχισε να προσπαθεί να το συντονίσει...

Πρίγκηπας: Υπό τας οδηγίες της.

Μπουμπουλίνα: Και... *(εκείνη την στιγμή, πλησιάζουν στο τραπέζι που έχει στρωθεί το Μικιό και ο Ταχυδρόμος).*

Ταχυδρόμος: Μου έχει σπάει την μύτη. Τι έχεις φτιάξει μπάμπω;

Πρίγκηπας: Που την ξέρεις εσύ αυτήν την λέξη;

Ταχυδρόμος: Έτσι φώναζε η Ποπάρα την γιαγιά μου.

Μικιό : Ποπάρα, η μητέρα του. Χωρισμένη. Πάσχει από σκλήρυνση κατά πλάκας, αλλά ακόμα στο αρχικό στάδιο. Δεν το λένε παραέξω.

Ταχυδρόμος: Ε, shut up.

Πρίγκηπας: Λοιπόν, ας κάτσουμε. Η αγαπητή μας Μπουμπουλίνα, έχει φτιάξει μια θεσπέσια ομελέτα και πρόλαβε και κάπνισε και μερικές μελιτζάνες δια μια θεική μελιτζανοσαλάτα που αποτελεί την σπεσιαλιτέ της.

Κάθονται στο τραπέζι. Ο Ταχυδρόμος πέφτει με τα μούτρα. Οι υπόλοιποι τσιμπολογούν.

Μικιό: (προς την Μπουμπουλίνα) : Νομίζω ότι πλησιάζει η συγκεκριμένη ώρα.

Μπουμπουλίνα (της κλείνει το μάτι): Άμα το λες εσύ που είσαι η προφεσόρα...

Πρίγκηπας: Κι εγώ θεωρώ πως είμεθα κοντά.

Μικιό: Σε λίγο θα πιάσει ο δυτικός άνεμος.

Πρίγκηπας : Η ενδυνάμωσις του σήματος.

Ταχυδρόμος : (σταματάει να τρώει)

Μαέστρος: Είπα κι εγώ ότι έχεις ταινία. Εκεί κάτω δεν σας ταΐζουν;

Ταχυδρόμος: (στο Μικιό) Λες να πιάνει;

Μικιό: Έχουμε ένα σύστημα.

Πρίγκηπας: Απολύτως δικήν μας ευρεσιτεχνία. Παγκόσμια πατέντα.

Μπουμπουλίνα: Άμα απόφαγες, να τα μαζέψουμε, για να προκάνουμε...

Πρίγκηπας: Διότι μας πιέζει και ο χρόνος

Μικιό: There is only a small window of time.

Ο Ταχυδρόμος βγάζει το κινητό του σηκώνεται από το τραπέζι, πλησιάζει και ανοίγει το παράθυρο, ενώ οι άλλοι μαζεύουν τα πιάτα τραπέζι και φέρνουν στην μέση του χώρου την παλιά τηλεόραση.

ΣΚΗΝΗ 7

Το Μικιό ανοίγει την τηλεόραση και κάτω από το τραπέζι τραβάει ένα κουτί από το οποίο βγάζει κάτι που μοιάζει με ενισχυτή, μια φορητή κεραία και διάφορα καλώδια και ξεκινά να τα συνδέει με την τηλεόραση.

Μικιό: Ντι, μόλις δεις ακόμα και μια γραμμή, πες μου να ξεκινήσω.

Μαέστρος (σιγά προς την Μπουμπουλίνα) Τι κάνει;

Μπουμπουλίνα : Σους. Μην μιλάς. Απλά κοιτάς σαν να ξέρεις.

Πρίγκηπας: (προς τον Ταχυδρόμο): Νίκο σας λένε αγαπητέ.

Ταχυδρόμος : Νικ.

Πρίγκηπας: Από το Νικόλαος να υποθέσω.

Ταχυδρόμος (είναι απασχολημένος με το κινητό του).

Πρίγκηπας: Από το Νικάνδρος ίσως; Νικήτας; Νικάνωρ; Μήπως Νίκων;

Ταχυδρόμος : (αδιάφορα) Νικηφόρος.

Πρίγκηπας: Νικηφόρος Φωκάς, Βυζαντινός αυτοκράτορας από το 963 έως το 969, καταγόμενος από τον μικρασιατικό Οίκο των Φωκάδων. Απεμάκρυνε τους Άραβες από την Κιλικία, ανακατέλαβε την Κύπρο και προσάρτησε μεγάλο μέρος της Συρίας, προχωρώντας έως την Τρίπολη. Εφονεύθη από τον ανιψιό του Ιωάννη Τσιμισκή και την αυτοκράτειρα Θεοφανώ.

Ταχυδρόμος (δεν φαίνεται να έχει ακούσει τίποτα σχεδόν) Ε;

Πρίγκηπας : Πολύ αίμα αγαπητέ μου στο Βυζάντιο. Αίμα, στέμμα, σπέρμα. Αι τρεις άξονες του κόσμου.

Ταχυδρόμος : Αυτά τα μανιτάρια που τρώτε είναι και πολύ space, βλέπω.

Πρίγκηπας: Ιστορία δεν διδαχθήκατε στο σχολείο ;

Ταχυδρόμος (ανεβάζει τον τόνο): Ίσα μπάρμπα, γιατί...

Πρίγκηπας: Η βία μερικές φορές είναι απαραίτητη και δικαιολογημένη.

Ταχυδρόμος: Στα λόγια μου.

Πρίγκηπας: Ο κόσμος βιαίως μετατοπίζεται, η ειρήνη είναι σαφώς υπερτιμημένη.

Ταχυδρόμος: Πάλι σε χάνω μπάρμπα.

Πρίγκηπας: Λέγω ότι υπάρχουν φορές που δεν μπορούμε παρά να επιλέξουμε τον δρόμο της βίαιης αντιπαράθεσης, δια να υπηρετήσωμεν το γενικότερο καλό. Οι παράπλευρες απώλειες είναι αναπόφευκτες.

Ταχυδρόμος: Χέστηκα για το γενικότερο. Τα λεφτά να πέφτουν.

Πρίγκηπας: Όλοι είμεθα κομμάτι ενός ευρύτερου σχεδίου.

Ταχυδρόμος: Α, για να σου πω, κόφτο, μην στο κόψω εγώ.

Επεμβαίνει η Μπουμπουλίνα. Πλησιάζει στο παράθυρο. Του δίνει ένα πιατάκι με χαλβά.

Μπουμπουλίνα: Γλυκό;

Ταχυδρόμος : Τι είπες τώρα! Χαλβάς. Το αγαπημένο της Ποπάρας.

Ο Ταχυδρόμος πέρφτει με τα μούτρα.

Μπουμπουλίνα: (πολύ σιγά) : Το Μικιό είναι άρρωστο.

Ταχυδρόμος (συνεχίζει να τρώει)

Μπουμπουλίνα: Πολύ.

Ταχυδρόμος (τελειώνει το γλυκό) : Πού;

Μπουμπουλίνα: Στο κεφάλι.

Ταχυδρόμος: It's the fucking rules.

Μπουμπουλίνα: Το πολύ ένας μήνας.

Ταχυδρόμος: I know.

Μπουμπουλίνα: Με τον άλλον, είχαμε μια κάποια κατανόηση.

Ταχυδρόμος: Αυτή η κανέλλα είχε λίγο περιεργη γεύση.

Μπουμπουλίνα : Πολυκαιρισμένη. Μήπως και μ' εσένα;

Ταχυδρόμος (την κόβει απότομα): No way.

Ακούγεται η φωνή του Μικιού.

Μικιό: Νικ, για δεσ. Πιάνεις;

Ταχυδρόμος: (απλώνει το χέρι έξω από το παράθυρο): Κάτι πάει να κάνει.

Μικιό: Ωραία. Άστο εκεί κι έλα μέσα. Σε λίγο συντονιζόμαστε.

Ταχυδρόμος: (αρχίζει λίγο και μπερδεύει τα λόγια του) Μπάμπω, what the fuck. Ζαλιζομαι.

Ο Μαέστρος με τον Πρίγκηπα τον πιάνουν από τα μπράτσα και τον βάζουν να κάτσει μπροστά στην τηλεόραση που το μόνο που παίζει είναι παράσιτα. Του δένουν τα πόδια και τα χέρια στην καρέκλα. Μπροστά από την τηλεόραση στήνεται η Μπουμπουλίνα.

Μπουμπουλίνα: Μερόπη Κανάκη, το γένος Φθενάκη, αλλά με φωνάζουν Μπουμπουλίνα. Τα όπλα τα παίζω στα δάχτυλα από γεννησιμιού μου. Γεννήθηκα σε ένα νησί, σ' ένα χωριό στην πιο ανατολική του άκρη. Τώρα πια δεν ξέρω κι αν υπάρχει. Το χωριό. Φύγαμε από εκεί γιατί είχε να βρέξει τρία χρόνια. Ξεράθηκαν τα δέντρα. Ψόφησαν τα οζά. Πήγαμε στην πόλη. Ένα

κοπέλι είχα, και μια εγγόνα. Όλοι μας δυσκολεμένοι. Αλλά έτσι ήταν τότε με την μεγάλη αναταραχή. Όπως όλος ο κόσμος κι εμείς. Μια μέρα ήρθε η εγγόνα μου στο σπίτι βαλαντωμένη. Τρεις μέρες νηστική. Λέξη δεν της έπαιρνες. Την τάισα από τα μανιτάρια μου και την παραμόνεψα στον ύπνο της. Όλα μου τα είπε το πουλάκι μου. Την είχε στριμώξει ο καθηγητής στο σχολασμα. Τον βρήκα στο δόξα πατρί. Με το λούγκερ του μακαρίτη του αντρός μου. Ήμουν πατημένα τα ογδόντα. Με έστειλαν εδώ. Όμως ήρθε μαντάτο ότι το κοπέλι μου απόθανε και έμεινε μόνη της η εγγόνα μου. Άλλο δρόμο δεν έχω παρά του γυρισμού.

Η Μπουμπουλίνα παίρνει την θέση του Μαέστρου δίπλα στον Ταχυδρόμο.

Μαέστρος: Με τον άλλο, τα είχαμε βρει. Ξηγήθηκε σπαθί ο μάγκας. Αυτόν περιμέναμε. Αλλά τον πήραν είδηση κατά πως μας λες. Εγώ είμαι ο Βάγγος ο Μαέστρος. Παρωνύμι δεν έχω. Είμαι βλέπεις αγνώστου πατρός και μητρός. Ορφανός από κούνια. Χαρτιά επίσημα δεν έφτιαζα ποτέ. Δεν μου χρειάστηκαν. Άλλαζα τις πόλεις, τις αγαπητικές, τα μαγαζιά όπου δούλευα, τα επίθετα. Μετά ήρθε το τρέμουλο στα χέρια. Στην αρχή νόμιζα ότι ήταν από το πιοτί. Το έκοψα μαχαίρι, αλλά το τρέμουλο εκεί, επέμενε. Κόπηκαν τα μεροιάματα. Κόπηκα κι εγώ. Ήρθε και η μεγάλη αναταραχή, έμεινα στον δρόμο. Με μάζεψαν μια νύχτα που κοιμόμουν στο παγκάκι. Το πρωί ξημέρωσα εδώ. Η Μπουμπουλίνα με πότισε από το ζωμό με τα μανιτάρια της και πάει το τρέμουλο, το αποχαιρέτισα. Μην με βλέπεις έτσι σταφιδιασμένο, άμα πιάσω το όργανο στα χέρια μου, κεληδάει. Εκεί στο παγκάκι, είχα μια γάτα που μου έκανε παρέα. Μοιραζόμασταν το φαγητό. Με περιμένει.

Ο Μαέστρος παίρνει την θέση του Πρίγκηπα δίπλα στον Ταχυδρόμο.

Πρίγκηπας: Όπως καταλαβαίνετε αγαπητέ μου είναι επείγουσα ανάγκη να αποχωρήσουμε από δω που είμεθα. Και θα πρέπει κι εσείς να φανείτε συνεργάσιμος. Ειδάλλως... Να σας συστηθώ όμως. Λεωνίδας Εγγονόπουλος. Λίο, όπως ο Ντι Κάπριο. Καλός ηθοποιός. Δεν τον ξέρετε, δεν είναι της γενιάς σας. Της γνωστής οικογενείας. Όχι του Ντι Κάπριο, της δικής μου. Υπήρξα όμως το μαύρο πρόβατο. Καταλαβαίνετε. Ιππόδρομος. Καζίνο. Ταξίδια. Κάποια στιγμή με βαρέθηκαν και μου έκοψαν τις επιχορηγήσεις, οπότε τι να έκανα, ήμουν βλέπετε καλομαθημένος. Αναγκάστηκα Νικηφόρε, αναγκάστηκα. Στην αρχή μικροαπάτες. Τίποτα το αξιόμεπτο. Αλλά δεν μου έφταναν, πως το είπατε κι εσείς ο ίδιος, τα γκαφρά. Έπρεπε να βγάλω το κατιτίς παραπάνω. Μετά ενέσκηψε και η μεγάλη αναταραχή. Το σχέδιο ήτο καλό. Όχι απλώς καλό. Σπουδαίο. Το ξεσηκώσαμε από μια παλιά ταινία. Ocean 11. Εγώ έκανα τον πρίγκηπα. Τον γαλαζοαίματο με τα πολλά λεφτά και τις γνωριμίες. Κουτί μου ήρθε ο ρόλος. Την τελευταία στιγμή κάτι στράβωσε. Είχαμε και θύματα. Κι εμείς και οι άλλοι. (Αλλάζει τόνο και ύφος, γίνεται σκληρός. Μιλάει χαμηλόφωνα). Εμένα με έστειλαν εδώ. Ο γιός μου όμως είναι κάτω. Στις

φυλακιές τους. Κάποιος μας έδωσε. Κάποιος δικός μας. Αυτή η εκδίκηση είναι δική μου. *(Ξαναγίνεται ο ίδιος με πριν)*. Όπως καταλαβαίνετε Νικηφόρε, είστε η μόνη μας ελπίδα δια την ολοκλήρωση του σχεδίου. Η βία αγαπητέ μου, η βία είναι μερικές φορές μονόδρομος.

Το Μικιό ανεβάζει την ένταση της τηλεόρασης στο τέρμα. Και οι τέσσερις μπαίνουν μπροστά από τον Ταχυδρόμο και τον κρύβουν.

ΣΚΗΝΗ 8

Ο Ταχυδρόμος φαίνεται ότι έχει επανέλθει από την ζαλάδα, αλλά εξακολουθεί να είναι δεμένος στην καρέκλα του. Δίπλα του κάθεται το Μικιό, απέναντι του οι υπόλοιποι τρεις. Ο Πρίγκηπας κρατάει στα χέρια του το κουτί που έχουμε δει. Η Μπουμπουλίνα έχει στα χέρια της το κινητό του. Η τηλεόραση παίζει χιόνια.

Πρίγκηπας: Λοιπόν Νικηφόρε, το password και σβέλτα.

Ταχυδρόμος: Δεν υπάρχει περίπτωση. Πρώτα θα με λύσετε. Είστε όλοι fucking crazy bastards.

Πρίγκηπας: Language please.

Μαέστρος: Νομίζεις ότι είσαι σε θέση να διαπραγματευέσαι τσογλάνι;

Ταχυδρόμος: Fuck you, ξοφλημένε οργανοπαιχτή. Είστε όλοι ξοφλημένοι. Ακούτε ξοφλημένοι.

Ο Πρίγκηπας τον χαστουκίζει.

Πρίγκηπας: Εδώ είναι το γήπεδό μας και θα παίζεις με τους όρους μας. Την επόμενη φορά που θα βρίσεις, θα ανοιξω το κουτί.

Μικιό *(σκύβει προς την μεριά του Ταχυδρόμου):* Νικηφόρε πουλάκι μου, πρέπει να συνεργαστείς. Δεν υπάρχει άλλη λύση.

Ταχυδρόμος: Fuck you all. Δεν μπορείτε να μου κάνετε τίποτα.

Μπουμπουλίνα *(πολύ ήρεμη):* Και όμως μπορούμε.

Μικιό: *(προς τους άλλους):* Αν του εξηγούσαμε καλύτερα..

Μπουμπουλίνα: Του εξηγήσαμε. Πρέπει να φύγουμε από τούτη την ερημιά. Έχουμε ανοιχτούς λογαριασμούς κάτω.

Ταχυδρόμος: No fucking way. Αν σας αφήσω να φύγετε από δω, υπογράφω την θανατική μου καταδίκη.

Μικιό: Έλα κι εσύ μαζί μας.

Ταχυδρόμος: Πού; Στις μίζερες ζωές σας;

Μικιό: Γιατί εσύ εκεί κάτω ζεις καλύτερα;

Μπουμπουλίνα: Το ξέρουμε ότι δεν φταις εσύ.

Μικιό: Εσύ εντολές εκτελείς. Αυτό έμαθες, αυτό κάνεις.

Πρίγκηπας: Και τώρα ήρθε η ώρα να διαλέξεις σε ποιο στρατόπεδο θα προσχωρήσεις. Προς έκαστα δει εχθρόν ή φίλον μετά καιρού γίνεσθαι.

Ταχυδρόμος : Ε;

Πρίγκηπας : Ανάλογα με τις περιστάσεις πρέπει να γίνεται κανείς εχθρός ή φίλος. Θουκυδίδης. Μα τίποτα δεν έμαθες στο σχολείο;

Ταχυδρόμος: *(χαμηλόφωνα):* Δεν πήγα σχολείο.

Μικιό: Δεν πήγες; Μα πως;

Ταχυδρόμος: Η Ποπάρρα φοβόταν να με στείλει.

Μπουμπουλίνα: Η μάνα σου, γιατί;

Ταχυδρόμος: Έλεγε ότι μας κάνουν brainwashing.

Μικιό: Πλύση εγκεφάλου.

Ταχυδρόμος: Ότι μετά την μεγάλη αναταραχή, θέλουν να τους έχουν όλους under control.

Μικιό: Υπό πλήρη έλεγχο.

Ταχυδρόμος: Είναι πολύ cool η Ποπάρρα. Ότι έμαθα στο σπίτι μαζί της.

Πρίγκηπας: Γίνεται αυτό; Θέλω να πω περνάει. Δεν σε κατάλαβαν;

Ταχυδρόμος: Έχω μια ευκολία στα δάχτυλα.

Μικιό: Είναι καλός στους υπολογιστές.

Ταχυδρόμος: Όλα μου τα χαρτιά είναι fake.

Μαέστρος: Κι εσύ της φύρας μας, να πούμε, απατεώνας.

Ταχυδρόμος: Άσε μας ρε μπάρμπα που σας μοιάζω κιόλας. Εσείς είστε πεθαμένοι και δεν το ξέρετε.

Ο Πρίγκηπας σηκώνει το χέρι για να του δώσει ένα ακόμα χαστούκι αλλά τον σταματάει η Μπουμπουλίνα.

Μπουμπουλίνα: Και τους ξεγέλασες;

Ταχυδρόμος: Δεν είναι και πολύ έξυπνοι.

Μικιό: Εμείς νομίζαμε ότι όλα τα ελέγχουν.

Ταχυδρόμος: Πάντα υπάρχει μια τρύπα στο σύστημα.

Μπουμπουλίνα: Τέλεια. Σε αυτήν την τρύπα θέλουμε να μπούμε κι εμείς.

Πρίγκηπας: Οπότε, the password please.

Ταχυδρόμος : Άντε γαμήσου ρε αποτυχημένε.

Μικιό: Νικηφόρε, δεν το βλέπεις δεν έχεις άλλη επιλογή.

Ταχυδρόμος: Και τι θα κάνετε δηλαδή;

Ο Πρίγκηπας ανοίγει το κουτί που κρατάει. Φαίνεται ένα περίστροφο.

Πρίγκηπας: Our last resort.

Ταχυδρόμος: Ε, τότε είναι που δεν θα το πάρετε ποτέ. Άμα με καθαρίσετε, πάει και το password.

Μπουμπουλίνα: Ξεχνάς την Ειρήνη.

Ταχυδρόμος: Ποια είναι πάλι αυτή;

Μικιό: Εμένα. Αφού στο είπα. Ειρήνη Μαλτέζου.

Ταχυδρόμος: Ε, και;

Μπουμπουλίνα: Ειδική, με διδακτορικά. Θα το ξεκλειδώσει στο λεπτό. (*Δίνει στο Μικιό το κινητό*).

Ταχυδρόμος: Αποκλείεται.

Η Μπουμπουλίνα κάνει νόημα και ο Πρίγκηπας με τον Μαέστρο πλησιάζουν και κρατάνε το κεφάλι του Ταχυδρόμου σταθερό. Το Μικιό φέρνει το κινητό πολύ κοντά στο δεξί του μάτι και δευτερόλεπτα μετά ακούγεται ένας μικρός ήχος. Πρίγκηπας και Μαέστρος γυρίζουν στην θέση τους.

Πρίγκηπας: You have been warned, my dear.

Μαέστρος: Δεν πόνεσες; Ή μήπως πόνεσες;

Ταχυδρόμος: Πώς το ξέρατε;

Μικιό: Μα Νικηφόρε δεν μας ακούς. Δεν μας ακούς ποτέ. Κανέναν δεν ακούς.

Μπουμπουλίνα: Ο προηγούμενος. Αυτός που του έφαγες την θέση.

Μαέστρος: Οπότε τώρα μας είσαι άχρηστος. Πεθαμένος και δεν το ξέρεις.

Πρίγκηπας: Έπρεπε να είχες διαλέξει. Εμείς σου δώσαμε την ευκαιρία.

Μπουμπουλίνα: Την ευκαιρία που σε μας κανείς δεν την χαλάισε.

Μικιό: Γιατί δηλαδή, τι νόμιζες, ότι εδώ μας αρέσει; Ότι το διασκεδάζουμε να περιμένουμε εσένα ή τον άλλο;

Μπουμπουλίνα: Που έρχεστε, και κρατάτε τις τύχες μας στα χέρια σας, και δεν νογάτε ότι κι εμείς άνθρωποι είμαστε. Αλλά μας βλέπετε σαν αριθμούς. Και σβήστον κι αυτό από τα κατάστιχα.

Μικιό: Μόνο νούμερα και στατιστικές και spread sheets και αναφορές.

Πρίγκηπας: Στο είπαμε. Όλα στα είπαμε.

Μαέστρος: Ποιοι ήμασταν πριν. Πριν την μεγάλη αναστάτωση. Αλλά και μετά.

Μικιό: Αλλά δεν ακούς Νικ, δεν μας δίνεις σημασία. Ούτε σε μας, ούτε καν στην Ποπάρρα.

Ταχυδρόμος: Τι την ανακατεύεις αυτήν τώρα;

Μπουμπουλίνα: Γιατί τι νομίζεις; Ότι αυτή θα την γλιτώσει. Ότι επειδής εσύ είσαι μάγκας, θα την σώσεις;

Πρίγκηπας: Κι αυτή άρρωστη είναι. Θα πάρει την σειρά της. Όχι σήμερα, όχι αύριο. Αλλά κάποια στιγμή...

Ταχυδρόμος: Είστε βλαμμένοι. Βλαμμένοι. Ακούτε. Με τα μανιτάρια σας και τα fucking trick σας. Και την μάνα μου να την αφήσετε ήσυχη.

Μπουμπουλίνα: Μπα τώρα έγινε μάνα σου; Πάει το Ποπάρρα;

Μικιό: Νικ, πουλάκι μου, πρέπει να πάρεις μια απόφαση.

Ταχυδρόμος: What the fuck.

Πρίγκηπας: Εμείς θα φύγουμε, my dear child.

Μαέστρος: Θα καβαλήσουμε το πατούμενό σου...

Μπουμπουλίνα: Θα στείλουμε το μήνυμα εκεί που πρέπει να πάει...

Μικιό: Αυτοί θα μείνουν ήσυχοι ότι η διαδικασία προχωράει.

Πρίγκηπας: Και μέχρι που να καταλάβουν ότι κάτι δεν έχει πάει καλά..

Μπουμπουλίνα: Εμείς θα είμαστε πίσω.

Μικιό: Στις μίζερές ζωές που μας έκλεψαν.

Μαέστρος: Μίζερες, ξεμίζερες, ήταν δικές μας.

Πρίγκηπας: Και τις διαφεντεύαμε.

Μπουμπουλίνα: Πίσω στα τζιέρια μας και στα κονάκια μας.

Μικιό : Για αυτό Νικ, πουλάκι μου, πρέπει να πάρεις μια απόφαση.

Πρίγκηπας : You have to choose my dear fellow.

Σηκώνονται όλοι και στέκονται μπροστά του. Ακούγεται η φωνή του ταχυδρόμου.

Ταχυδρόμος: Είστε όλοι lunatics. FUCKING LUNATICS.

Σκηνή 9

Από το καφενείο λείπουν η Μπουμπουλίνα και ο Μαέστρος. Ο Ταχυδρόμος είναι ακόμα δεμένος στην καρέκλα. Στην πόρτα συζητούν ο Πρίγκηπας και το Μικιό

Πρίγκηπας: Άντε κουνήσου. Πρέπει να φύγουμε πριν νυχτώσει. Οι άλλοι έχουν ήδη φορτώσει τα πράγματά τους.

Μικιό: *(δείχνει με τα μάτια προς τον Ταχυδρόμο).*

Πρίγκηπας: Αυτά τα είπαμε. Φεύγω τελευταίος. Κλείνω την πόρτα και τον αφήνω. Κάποια στιγμή θα λυθεί.

Μικιό: Δεν σε πιστεύω.

Πρίγκηπας: Πρόβλημά σου.

Μικιό: Θα τον σκοτώσεις.

Πρίγκηπας: Εσένα τι σε νοιάζει;

Μικιό: Είναι ακόμα μικρός. Δεν φταίει σε τίποτα.

Πρίγκηπας: Αλήθεια; Σε τίποτα; Ότι ερχόταν εδώ με την εντολή του αφανισμού σου; Ότι δεν του πέρασε ποτέ από το μυαλό ότι κι εμείς είμαστε άνθρωποι;

Μικιό: Μπορεί και να μην ήξερε τι σήμαινε αυτή η εντολή.

Πρίγκηπας: Σοβαρά τώρα;

Μικιό: Τον άκουσες, δεν έχει πάει σχολείο.

Πρίγκηπας: *(πιάνει το Μικιό από το μπράτσο με δύναμη)* Madame Irene, μέχρι εδώ η φιλανθρωπική σου δράση. Understood.

Μικιό: Με πονάς.

Πρίγκηπας: Δεν θα το ξαναπώ. Τα πράγματά σου...

Μικιό: Κι αν δεν θέλω να έρθω;

Πρίγκηπας: Είσαι τρελή.

Μικιό: Κι ετοιμοθάνατη.

Πριγκηπας: Κάτω έχει γιατρούς. Θα πάμε σε όλους.

Μικιό: Πήγαμε.

Πριγκηπας: Σε πήγαν. Δεν είναι το ίδιο. Από την στιγμή που διαγνώστηκες έγινες φύρα.

Μικιό: Άκουσε με. Ξέρω. Δεν γιατρεύεται.

Πριγκηπας: Έστω. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε το δικαίωμα στην ελπίδα. Στο θαύμα.

Μικιό: Είναι δική μου η ζωή.

Πριγκηπας: Κι εμείς; Τόσο καιρό είμασταν μια παρέα. Μια οικογένεια.

Μικιό: Έτσι κι αλλιώς θα έφευγα. Με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Πριγκηπας: Δεν είναι το ίδιο.

Μικιό: Για μένα είναι.

Πριγκηπας: Όχι δεν πρόκειται να σε αφήσω.

Μικιό: Και τι θα κάνεις, θα μας σκοτώσεις και τους δυο;

Πριγκηπας: Και οι άλλοι, η Μπουμπουλίνα, ο Μαέστρος; Τι θα τους πω;

Μικιό: Το ξέρουν ήδη. Το ήξεραν από πάντα.

Πριγκηπας: Όχι.

Μικιό: Δεν μπορείς να με αναγκάσεις.

Πριγκηπας: Μα το όλο σχέδιο ήταν χτισμένο πάνω σου. Για να γλιτώσεις εσύ.

Μικιό: Για να γλιτώσουμε όλοι μας.

Πριγκηπας: Ναι αλλά εσύ μένεις.

Ακούγεται η φωνή του Ταχυδρόμου. Λέει κάτι που δεν ξεχωρίζει. Κάτι ανάμεσα σε κλάμα και παράπονο.

Πριγκηπας: Σκάσε μούλικο.

Μικιό: ΜΗ.

Πριγκηπας: Βούλωστο λάθος της κοινωνίας γιατί δεν το έχω σε πολύ να σου ανοίξω μια τρύπα στον άδειο σου εγκέφαλο.

Το Μικιό του κλείνει το στόμα αποφασιστικά.

Μικιό: Δεν σου επιτρέπω.

Πρίγκηπας: Μην τον υπερασπίζεσαι. Ένα παράσιτο είναι.

Μικιό: Ένα δυστυχισμένο πλάσμα είναι κι αυτός.

Ακούγεται ξανά ο Ταχυδρόμος, πιο καθαρά αυτή την φορά.

Ταχυδρόμος: Σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ. Πιάστηκα. Μούδιασα. Θέλω να πάω στην τουαλέτα.

Το Μικιό κάνει μια κίνηση να πάει προς το μέρος του, ο Πρίγκηπας την πιάνει από το χέρι και την σταματά.

Πρίγκηπας: Ούτε ρούπι.

Μικιό: Δεν τον άκουσες. Τόσες ώρες δεμένος...

Πρίγκηπας (βγάζει από το παλτό του το λούγκερ, το σηκώνει και σημαδεύει τον Ταχυδρόμο): Και μην νομίζεις ότι δεν τον πετύχω.

Μικιό: Και τι θα καταλάβεις;

Πρίγκηπας: Ότι κατάλαβαν και οι άλλοι που μας έστειλαν εδώ να ψοφήσουμε.

Μικιό: Ίδιος γίνεσαι.

Πρίγκηπας: Κι απαράλαχτος. Αλλά μην γελιέσαι, δεν άλλαξα. Έτσι ήμουν πάντα.

Μικιό: Δεν έχει νόημα. Το έχω πάρει απόφαση. Θα μείνω.

Πρίγκηπας: Τόξερα ότι θα μας την κάνεις. Τόξερα. Αλλά δενμίλαγα. Σε έβλεπα, σε άκουγα, σε παρατηρούσα. Κι έλεγα μέσα μου, αυτή την τελευταία στιγμή...

Μικιό: Κάτω δεν με περιμένει κανένας.

Πρίγκηπας: Κι εμείς, εμείς είμαστε ο κανένας.

Μικιό: Μόλις πατήσουμε το πόδι μας κάτω θα σκορπίσουμε. Εδώ ήταν αλλιώς.

Πρίγκηπας: Αυτό ξαναπέστο.

Μικιό: Γι' αυτό σου λέω. Άσε με.

Πρίγκηπας: Κι αυτός; Μόλις τον λύσεις θα αμοληθεί. Θα τους ειδοποιήσει και άμα μας πιάσουν για δεύτερη φορά.....

Μικιό: Άστον αυτόν. Μην ανησυχείς. Ξέρω εγώ.

Πρίγκηπας: *(σηκώνει ξανά το λούγκερ):* Μία στο δόξα πατρι. Τίποτα δεν θα καταλάβει. Να έχουμε το κεφάλι μας ήσυχο.

Μικιό: Φύγε να προλάβεις τους άλλους. Στο υπόσχομαι. Δεν θα κάνει τίποτα.

Ο Πρίγκηπας πάει στον τοίχο, κατεβάζει φωτογραφία του βασιλιά, την παίρνει παραμάσχαλα, γυρίζει και φιλάει το Μικιό στο κούτελο και της δίνει το λούγκερ.

Πρίγκηπας: Να προσέχεις.

Μικιό: *(παίρνει το λούγκερ πολύ προσεκτικά από την κάνη)* Θα προσέχω.

Από μακριά ακούγεται ένα μαρσάρισμα αυτοκινήτου και ένα κορνάρισμα.

ΣΚΗΝΗ 10

Βλέπουμε το Μικιό και τον Ταχυδρόμο καθισμένους στο τραπέζι. Τρώνε. Ανάμεσα τους υπάρχει το λούγκερ. Ο ταχυδρόμος έχει τα πόδια του δεμένα στην καρέκλα.

Ταχυδρόμος: Και τώρα που την έκανε η μπάμπω, ποιος θα μαγειρεύει;

Μικιό: Εσύ.

Ταχυδρόμος: Χα. Πολύ γελάσαμε. Ούτε αβγό.

Μικιό: Θα μάθεις.

Ταχυδρόμος: No way.

Μικιό: Καλά ότι πεις.

Ταχυδρόμος: Πότε θα με λύσεις.

Μικιό: Θα δούμε.

Ταχυδρόμος: Τι θα δούμε, fucking bitch;

Μικιό: Αλήθεια τώρα!

Ταχυδρόμος: Sorry. Μου ξέφυγε.

Μικιό: Τρώγε τώρα.

Ταχυδρόμος: Πάντως η γριά θα μπορούσε να κάνει μεγάλη καριέρα στην μαγειρική.

Μικιό: Όλα τα πράγματα άμα τα κάνεις με αγάπη, πετυχαίνουν.

Ταχυδρόμος: Bullshit.

Μικιό: Ότι πεις. *(πάει να του πάρει το πιάτο από μπροστά του).*

Ταχυδρόμος: (τραβάει πάλι το πιάτο μπροστά του) Είσαι κι εσύ, όμως, φυτίλι. Δεν είπα τίποτα.

Μικιό: Μωρέ πολλά είπες, κι άλλα τόσα έκανες.

Ταχυδρόμος: Όλες ίδιες είσαστε.

Μικιό: Όλες;

Ταχυδρόμος: Οι Ποπάρες. Ίδιες. Φάε. Μην τρως. Ντύσου, έβαλε ψύχρα. Γδύσου για μπάνιο. Μίλα, πες κάτι. Όλο μπροστά σε μια οθόνη. Σιάσε, δεν ξέρεις τι λες.

Μικιό: Τι να σου. Εγώ δεν έχω παιδιά.

Ταχυδρόμος: Until now.

Μικιό: Ναι, μην το χάσω το κελεπούρι.

Ταχυδρόμος: Αυτό λέω κι εγώ. Με λύνεις και την κάνω.

Μικιό: Νικ, τα είπαμε αυτά. Εσύ κι εγώ θα μείνουμε εδώ. Προς το παρόν.

Ταχυδρόμος: Τίποτα δεν θα πω. I promise. Ούτε λέξη.

Μικιό: Δεν είναι στο χέρι σου. Άπαξ και ξαναφανείς στο ραντάρ τους, τελείωσε.

Ταχυδρόμος: Αφού θα σου αφήσω το κινητό.

Μικιό: Λες και δεν τους ξέρεις.

Ταχυδρόμος: Σε παρακαλώ.

Μικιό: Αν θες να συνεργαστείς έχει καλώς. Αν πάλι δεν θες...

Ταχυδρόμος: Δεν θα το κάνεις.

Μικιό: Try me.

Ταχυδρόμος: Γιατί;

Μικιό: Πρέπει να σιγουρευτώ ότι είναι καλά. Ότι έφτασαν. Ότι όλα πήγαν σύμφωνα με το σχέδιο. Μετά...

Ταχυδρόμος: Μετά τι;

Μικιό: Μετά, κάνε ότι θες.

Ταχυδρόμος: Θα με αφήσεις.

Μικιό: Ναι.

Ταχυδρόμος: Κι αν σε σιοτώσω.

Μικιό: Who cares;

Ταχυδρόμος: Γιατί, γιατί, γιατί;

Μικιό: Κανείς δεν έχει όλες τις απαντήσεις. Μόνο εικείνες που τον βολεύουν. Ότι και να σου απαντήσω, χαμένες λέξεις. Verba Volant.

Ταχυδρόμος: E;

Μικιό: Λόγια που πετάνε. Του αέρα.

Ταχυδρόμος: Fuck. Fuck. Fuck. Και πόσο λες να πάρει;

Μικιό: Όσο.

Ταχυδρόμος: Είναι και η Ποπάρα. Θα ανησυχεί.

Μικιό: Μια Ποπάρα πάντα ανησυχεί. Όταν θα σε δει ξανά, θα ηρεμήσει.

Ταχυδρόμος: *(Κάνει να απλώσει το χέρι του να πιάσει το λούγκερ. Το Μικιό του το καρφώνει με το πιρούνι):* E!!!What the fuck, bitch. Με πόνεσες.

Μικιό: Παίζεις βρώμικα.

Ταχυδρόμος: Ενώ εσύ!

Μικιό: Λοιπόν, τελευταία φορά. Εδώ κάνω κουμάντο εγώ. Πες με όπως θες. Ειρήνη. Bitch. Ποπάρα. I don't giving a shit. Κατάλαβες! Όταν σιγουρευτώ, Θα σε λύσω και μετά κάνε ότι θες. Αλλά μέχρι τότε, *(σηκώνει το όπλο και τον σημαδεύει)* I am the boss.

Ταχυδρόμος *(μαλακά)* Whatever you say boss.

Μικιό: Οπότε, τελειώνει το φαγητό σου.

ΤΕΛΟΣ